

Høring om forslag til ny postlov

Høringssvar fra NHO Logistikk og Transport

1. Innledning

NHO Logistikk og Transport (NHO LT) viser til forslag om ny postlov og høringsnotatet datert 7. november 2025. NHO LT setter pris på å være blant høringsinstansene.

Høringsfristen er 20.01.2026, og svaret er levert innen fristen.

NHO LT er en landsforening i NHO som representerer medlemmer innenfor alle transportformer innen logistikk- og transportsektoren. NHO LTs medlemmer inkluderer samlastere, speditører, transportbedrifter mv.

NHO LT er positive til at det gjennomføres en revisjon av postloven som tar sikte på å tilpasse loven til dagens postmarked med et brevpostmarked som er kraftig redusert de senere år. Vi er positive til at det foretas en gjennomgang av de leveringspliktige posttjenestene som en konsekvens av de endringer som har funnet sted.

NHO LT og våre medlemmer innenfor transport- og logistikksektoren har uttrykt stor bekymring for konsekvensene av departementets forslag til ny postlov. Bekymringen knytter seg til den foreslåtte reguleringen av såkalte «B2X-pakketjenester». Med B2X-pakketjenester siktes det til tjenester som er spesifikt utviklet og innrettet mot transport av vareleveranser fra bedrifter og til enten andre bedrifter (B2B) eller forbrukere (B2C). Et fellestrekk for B2X-pakketjenestene er at kunden (avsenderen) alltid vil være en profesjonell aktør og at transporten utføres i henhold til etablerte kontraktsforhold. B2X-pakketjenester skiller seg fra ordinære eller vanlige postpakketjenester, som er tilgjengelige for alle typer kunder (både bedrifter og privatpersoner) og hvor den enkelte tjeneste kjøpes og betales individuelt.

Den foreslåtte utvidelsen av postlovens virkeområde til å omfatte alle aktører på B2X-pakkemarkedet inntil 31,5 kg, med omfattende plikter som registrering, rapportering, kvalitetsmåling, klageordning, erstatningsregime, videreformidlingsplikt, tilgang til postboksanlegg og pakkeskap og godkjent ordning for ikke-leverbare sendinger, er uforholdsmessig, kostnadsdrivende og konkurransebegrensende i et B2X-pakkemarked som allerede er effektivt og innovativt.

Lovforslaget innebærer en uforholdsmessig regulering av et høykonkurransepreget B2X-pakkemarked, vil være unødig kostnadsdrivende for både tilbydere og kunder, og vil være konkurransebegrensende ved at det svekker investeringsinsentiver i «siste mil» («last mile») infrastruktur. Forslaget overregulerer kommersielle B2X-tjenester og avviker fra nordisk og EU-rettslig lovregulering og praksis, som vektlegger målrettede tiltak der det foreligger dokumentert svikt. Og slik svikt er hverken påvist eller dokumentert.

NHO LT mener for det første at B2X-pakketjenester per i dag ikke er omfattet av postlovgivningen. NHO LT mener snarere at B2X-pakketjenester i dag er omfattet av vegfraktlovgivningen, som gjennom flere tiår har gitt et velfungerende rettslig rammeverk for både tilbydersiden og kundesiden.

NHO LT mener for det andre at det ikke er påvist noe behov verken for at B2X-pakketjenester skal underlegges postlovgivningen som sådan, eller for de konkrete forslagene til regulering av markedet for B2X-pakketjenester.

NHO LT mener for det tredje at det ikke er foretatt noen utredning av hvilke konsekvenser den foreslåtte reguleringen av B2X-pakketjenester vil ha. Lovforslaget innebærer en utvidelse av postlovens virkeområde. NHO LT stiller seg kritisk til at lovforslaget går vesentlig lenger enn Postutvalgets anbefalinger, uten at man har foretatt den konsekvensutredning utvalget etterlyser, og uten å dokumentere at en så omfattende regulering er nødvendig.

Etter NHO LTs syn tilfredsstiller lovforslaget ikke kravene til forsvarlig utredning.

Den konsekvensutredning som burde ha vært foretatt skulle ha avklart blant annet konsekvenser knyttet til

- (i) økt administrasjon, rapportering og sektoravgifter for bransjen,
- (ii) at vegfraktlovgivningens bestemmelser, som har blitt lagt til grunn både av leverandører og kunder, settes til side,
- (iii) inngripen i konkurransemessige og kommersielle forhold i et marked som departementet selv beskriver som velfungerende og med et variert tjenestetilbud. Og
- (iv) at norsk regelverk vil avvike vesentlig fra andre relevante lands regelverk i et grenseoverskridende marked.

NHO LT reagerer også på departementets fremstilling av lovens virkeområde per i dag, inkludert departementets manglende refleksjoner rundt forsøket på å «presisere» virkeområdet i Prop. 4 LS (2022-2023) og stortingskomiteens uttalelser om virkeområdet i forbindelse med den etterfølgende Prop. 81 LS (2022-2023).

NHO LT vil i punktene nedenfor kommentere på manglende behov for og utredning av konsekvenser ved den foreslåtte reguleringen av B2X-pakketjenester (punkt 2) og NHO LTs erfaringer fra den tidligere lovprosessen i 2022/2023 (punkt 3).

Når det gjelder det rettslige grunnlaget for NHO LTs syn på postlovens virkeområde, viser NHO LT til tidligere korrespondanse mellom medlemsbedriftene og departementet/Nasjonal kommunikasjonsmyndighet. NHO LT er også kjent med at Posten Bring AS vil gi en kort redegjørelse for rettstilstanden i sitt hørings svar. NHO LT slutter seg til denne redegjørelsen.

2. Manglende påvisning av behov og utredning av konsekvenser for B2X-pakketjenester

Som nevnt innledningsvis, er markedet for B2X-pakketjenester preget av sunn og velfungerende konkurranse og et variert tjenestetilbud. Dette er også beskrevet i høringsnotatets pkt. 2.2.

Realiteten er at konkurransen og tjenestetilbudet innenfor B2X-pakketjenester har utviklet seg utenfor postlovgivningen. Aktørene selv og deres kunder har gjennom flere tiår forholdt seg til vegfraktlovgivningen, og ikke til postlovgivningen.

NHO LT kan ikke se at det i høringsnotatet er påvist noe behov for – eller vurdert de negative konsekvensene av – å flytte markedet for B2X-pakketjenester ut av et regelverk som har fungert godt gjennom flere tiår, og inn under et regelverk som bransjeaktørene selv motsetter seg (og som heller ikke kundesiden, etter hva NHO LT er kjent med, har uttrykt noe behov for). NHO LT påpeker at en slik endring blant annet vil påvirke rettigheter og plikter knyttet til ansvar, erstatning, reklamasjon, foreldelse og suksessiv formidling med flere tilbydere. Konsekvensene av dette er imidlertid ikke omtalt av departementet.

Når det gjelder de konkrete bestemmelsene i forslaget til ny postlov, har NHO LT og medlemsbedriftene særlig merket seg forslag om en generell videreformidlingsplikt etter § 16 og plikt for eiere av pakkebokser til å gi tilgang etter § 17. Den foreslåtte reguleringen fremstår som svært inngripende. NHO LT er ikke kjent med noen lignende regulering innenfor andre sektorer eller i våre naboland. Kombinasjonen av at det ikke er påvist noe behov for slik regulering eller vurdert hvilke konsekvenser reguleringen vil ha, samtidig som at den foreslåtte reguleringen er svært inngripende, er etter NHO LT syn foruroligende.

Lovforslaget innebærer også plikter for tilbyderne knyttet til rapportering og betaling av sektoravgift. Slike plikter vil utgjøre en kostnad for tilbyderne. Denne kostnaden vil igjen påvirke tilbyderne priser, og dermed også kundesiden. NHO LT kan ikke se at slike konsekvenser for tilbyderne og kundene er vurdert i høringsnotatet. NHO LT mener også at det er svært uheldig å påføre næringslivet slike økte kostnader, uten at det kan vises til noe reelt behov for den reguleringen som ligger til grunn for kostnadene.

Regjeringen har nylig publisert Plan for Norge i perioden 2025-2029.¹ I planen er det uttalt at regjeringen «prioriterer» blant annet følgende:

- (i) å «legge til rette for produktivitetsvekst»,
- (ii) å «fjerne unødvendig byråkrati»
- (iii) at «regelverksbyrden reduseres for å muliggjøre raskere utbygging av samfunnskritisk infrastruktur og lavere administrative kostnader for næringslivet»

NHO LT mener at forslaget til ny postlov og regulering av B2X-pakketjenester strider mot samtlige av de nevnte prioriteringene, og at prioriteringene bedre vil ivaretas gjennom at B2X-pakketjenester holdes utenfor postlovgivningen. Dette vil både redusere aktørenes egne kostnader og redusere unødvendig og kostbart byråkrati knyttet til rapportering og tilsyn.

Som forutsatt kjent jobber Tollvesenet med å innføre «Digitoll», som er et konsept som gjør det mulig for aktørene i vareførselen å oppfylle de fire informasjonspliktene med digital og automatisk informasjonsbehandling. Det gjelder egne regler for fortolling av postforsendelser. NHO LT kan ikke se at det er

¹ Planen er tilgjengelig på regjeringens nettsider via følgende link: <https://www.regjeringen.no/no/om-regjeringa/noverande/regjeringen-store/regjeringens-plan-for-norge/id3142802/>

foretatt noen konsekvensutredning av hvilke tollmessige konsekvenser som lovforslaget vil få for myndigheter, transportører og vareeiere.

NHO Logistikk og Transport arbeider tett med Tolletaten om innføringsløpet for de nye opplysningskravene for norske varer i transitt gjennom Sverige og Finland (NVIT). Det har i dette arbeidet kommet frem at det legges opp til forenklede løsninger for postforsendelser, men dette er basert på dagens praksis i forhold til hva som regnes som post, og hvem som er å anse som posttilbydere. NHO LT kan ikke se at det er foretatt noen konsekvensutredning av hvilke konsekvenser som lovforslaget vil få for praktisering av de nye opplysningskravene.

3. Rettslige hovedinnvendinger

Norge gjennomfører allerede EØS-forordningen om grensekryssende pakkelevering, som sikrer transparens, forbrukerinformasjon og prisinnsyn i nettopp dette markedet for den typen pakker som omfattes av forordningen.

Slik NHO LT vurderer det, så foreligger det ikke et dokumentert et behov som tilsier at hele postregimet må utvides til alle B2X-aktører. EØS-rettens grunnprinsipper om egnethet, nødvendighet og forholdsmessighet taler for målrettede inngrep der markedet ikke leverer, heller enn generelle og omfattende plikter på tvers av alle tilbydere.

Egnethet: Generelle plikter som videreformidling (§ 16) og tilgang til private pakkeskap/postboksanlegg (§ 17) kan i teorien avhjelpe enkelte flaskehalser, men gir begrenset merverdi i et velfungerende B2X-marked med høy konkurranse og innovasjon. Høringsnotatet bekrefter selv at "pakkemarkedet har hatt en markant vekst" med et "sterkt konkurranseutsatt" marked og "flere tilbydere som tilbyr ulike pakketjenester til ulik pris" (s. 5-6). Postutvalgets rapport («...sterk konkurranse og innovasjon i pakkemarkedet...», s 91) forsterker disse konklusjonene.

Nødvendighet: EØS-forordningen om grensekryssende pakker (EU 2018/644) sikrer allerede nødvendig transparens og forbrukerinformasjon for de tjenestene som er omfattet av forordningen. Markedet leverer et bredt og godt tjenestetilbud, og det er ingen indikasjoner på at dette vil endre seg i fremtiden. Tvert imot tyder flere tiår med sterk konkurranse på det motsatte. Brede og omfattende plikter for alle B2X-aktører er dermed ikke nødvendige. Eksisterende alternativer som frivillige samarbeidsordninger og bransjestandarder er ikke vurdert.

Forholdsmessighet: De kumulative byrdene – nødvendigheten av å innføre vektbasert segmentering av pakker, produktregnskap, kvalitetsmåling, godkjent håndtering av ikke-leverbare sendinger, videreformidling og pålagt infrastrukturtilgang – vil medføre store faste kostnader som ikke korrelerer med nytteverdien. For et integrert B2X-nettverk vil et behov for å segmentere mellom forsendelser over respektive under 31,5 kg kreve doble IT-

systemer, separate compliance-prosesser og utvidet rapportering, uten at dette er nødvendig for å oppfylle et dokumentert brukerbehov.

Lovforslaget gir departementet vid adgang til å definere og avgrense virkeområdet ved forskrift og enkeltvedtak. Slike åpne fullmakter, kombinert med omfattende plikter for alle tilbydere, skaper rettsusikkerhet og risiko for «reguleringsglidning», dvs en gradvis utvidelse av reguleringsregimet uten klar hjemmel, og utenfor lovgivers kontroll. Når definisjonen av formidling i tillegg omfatter den som har ansvar overfor avsender for ett eller flere ledd i kjeden, vil mange kommersielle B2X-produkter uansett aktivitet bli regnet som posttjenester. Det er etter vårt syn ikke en hensiktsmessig avgrensning for et marked med høy dynamikk og betydelig innovasjon i prosesser og teknologi.

Flere av de nye pliktene vil påvirke kommersiell frihet og eiendomsrett negativt. Pålagt tilgang til private pakkeskap og en utvidet videreformidlingsplikt for alle tilbydere griper direkte inn i investeringsinsentiver og forretningsmodeller i «siste mil» («last mile») segmentet. Det fremgår av høringsnotatet at dette kan redusere insentivene til å bygge ut egne nett og er krevende å dimensjonere. Et slikt inngrep bør, etter vårt syn, begrenses til tilfeller hvor det foreligger dokumentert behov for regulering av markedsrett, eller der infrastrukturen er offentlig finansiert. Generelle tilgangsplikter på tvers av et velfungerende marked er uforholdsmessige.

4. Forventede konsekvenser for aktører i pakkemarkedet

De foreslåtte endringene vil påvirke de berørte bedrifters organisering, drift, kommersielle forhold, konkurransesituasjon og muligheter for å tilby en god kundeopplevelse.

For det første må bedriftene reorganisere virksomheten ved å segmentere mellom forsendelser inntil 31,5 kg resp over 31,5 kg. En slik todeling krever at produktportefølje, vilkår, priser, SLA-er, KPI-er, rapportering og klage-/erstatningsprosesser (i hht vegfraktloven respektive postloven) etableres separat for pakker over respektive under 31,5 kg. Tilsvarende må TMS/WMS (transport- og lagerstyringssystemer), sporingssystemer samt masterdata endres for å sikre korrekt rutning/segmentering, måling og administrativ oppfølging.

Det vil bli behov for opplæring av ansatte og underleverandører, kontroller og administrative ressurser må etableres særskilt for under 31,5 kg segmentet, dette for å etterleve nye krav om behandling av ikke-leverbare sendinger, klageordning og erstatningsregler. Tiltakene er omfattende-, tids- og kostnadskrevende, og vil redusere fordelene av å drive et integrert nettverk.

For det andre oppstår operasjonelle konsekvenser som øker kompleksiteten i leveringen av tjenester. Krav om rapportering, måling og mulig offentliggjøring av kvalitet medfører behov for innsamling og kvalitetssikring av data. Godkjenningsordning for ikke-leverbare sendinger krever enten etablering av egen ordning som tilfredsstillende krav til sikkerhet, personvern og integritet, eller avtaleinngåelse med tredjeparter med tilhørende prosess- og systemintegrasjoner.

Plikten til å imøtekomme rimelige anmodninger om videreformidling fra andre tilbydere medfører behov for kapasitetsplanlegging som tar høyde for volumer fra tredjepart, uten noen sikkerhet for at kapasiteten blir etterspurt og utnyttet. Dette kan skape konflikter mht prioritering, servicegrad og pris.

Pålagt tilgang til pakkeskap vil kreve endringer i adgangskontroll, nøkkelhåndtering, sikkerhets- og ansvarsregler, samt tekniske integrasjoner.

Lovforslagets del om pakketjenester vil kunne få konsekvenser for arbeidsplasser fordi postlovens § 31 fastsetter at posttilbyder kan stille krav om politiattest. Dette gir kunder i inn- og utland mulighet til å stille krav om politiattest for alle ansatte som skal håndtere deres gods, og ansatte uten ren vandel grunnet tidligere forhold, som har gjort en god jobb for bedriften kan risikere å få oppsigelse dersom det ikke finnes annet passende arbeid å settes til.

For det tredje forventer NHO LT negative kommersielle konsekvenser som følge av økte faste og variable kostnader knyttet til etterlevelse. Disse kostnadene vil måtte prises inn i pakkesegmentet under 31,5 kg for å unngå krysssubsidiering fra segmentet over 31,5 kg. Dette kan medføre økte priser, fravær av rabattstrukturer og hardere kapasitetsstyring, særlig i høysesong. Samtidig reduserer tilgangen til proprietær infrastruktur muligheten for Tilbyderen skal betale erstatning for registrert postsending som skades eller går tapt i tiden fra innlevering til utlevering. blir vanskeligere å tilby skreddersydde tjenester og tilbud til spesifikke bransjer og segmenter. Når tilbudet i større grad standardiseres gjennom regulering, vil tilbydernes vilje og mulighet til å konkurrere på kvalitet, tid og brukeropplevelse bli lavere. I sum taler dette for at forslaget vil gi dyrere og mindre innovative tjenester til norske bedrifter og forbrukere.

For det fjerde tror NHO LT at lovforslaget vil svekke konkurransen. Et generelt regime for videreformidling og tilgang til pakkeskap etablerer en strukturell avhengighet som reduserer incentivene til å investere i utbygging, teknologi og brukeropplevelse. Når kostnader og risiko ved å bygge ny - og utvide eksisterende – infrastruktur øker, vil incentivene for å skape innovasjon i «siste mil» («last mile») leddet bli svakere.

For det femte tror NHO LT at forslaget kan være negativt for forbrukerne, som også er blant aktørene på mottakersiden i pakkemarkedet. Etter postlovens § 28 skal Posttilbyderen skal betale erstatning for registrert postsending som skades eller går tapt i tiden fra innlevering til utlevering. Det er avsender (det vil si bedriften ved B2C-sendinger) som har krav på erstatning etter postloven, jf. postloven § 28, og ikke mottakeren. Mottakerens rett til erstatning ivaretas av forbrukerlovgivningen. Imidlertid vil økte kostnader ved en uhensiktsmessig erstatningsregulering (som ikke er tilpasset for B2X-pakketjenester) i siste omgang veltes over på forbruker.

5. Avvik fra nordisk praksis og EU retten

5.1 De nordiske land

Erfaringene fra våre nordiske naboland viser en tydelig bevegelse bort fra rigide leveringsplikter og over mot fleksibilitet og målrettede virkemidler.

I Sverige gjelder Postlagen primært for «allmän posttjänst». B2B-pakker er i hovedsak unntatt. PostNord er utpekt som leveringspliktig med annenhver dags brevutdeling, mens pakker, varebrev og ekspressprodukter leveres med høyere frekvens. Den siste reformen der varebrev under 2 kg flyttes fra brev- til pakkesegmentet illustrerer en bevisst avgrensning som lar pakkesegmentet utvikles i konkurranse uten brede, sektoromfattende plikter.

I Danmark ble leveringsplikten avskaffet i 2024, og myndighetene overvåker markedet med sikkerhetsmekanismer for å kunne intervenere ved behov. Lisens- og tilsynsregimet omfatter pakkeaktører, men etablerer ikke generelle, lovpålagte tilgangsplikter til private pakkeskap eller universell videreformidlingsplikt for alle aktører.

I Finland er leveringsfrekvensen redusert til tre dager for universelle produkter, mens mange pakker og bedriftsbrev står utenfor universell tjeneste. PDe fleste pakketjenester faller utenfor postlovens virkeområde. I Finland benyttes målrettede tiltak, blant annet statsstøtte til avisutlevering i utkantsstrøk.

Den hovedsaklige fremgangsmåten i våre naboland er å la et konkurranseutsatt pakkemarked fungere, med begrenset, målrettet regulering for å ivareta universelle behov og forbrukervern, og sikre tilgjengelighet. Det norske lovforslaget avviker i to sentrale dimensjoner: a) videreformidlingsplikten utvides fra å gjelde den leveringspliktige til å gjelde alle tilbydere, og b) det foreslås en eksplisitt tilgangsplikt til postboksanlegg og pakkeskap, eid av både tidligere leveringspliktige og andre private tilbydere. Norge vil med det aktuelle lovforslaget bli det mest «restriktive» landet i Norden for B2Xpakketransport.

5.2 EU

EU beveger seg etter vår forståelse mot et helhetlig regime som kombinerer fleksibel og målrettet sikring av et minstenivå for universelle tjenester med brede, men relativt lette, horisontale krav til alle leveringsaktører. Tyngre og mer omfattende inngrep og krav er typisk forbeholdt situasjoner der dokumenterte «flaskehalser» foreligger, f. eks at en aktør kontrollerer infrastruktur eller ressurser konkurrenter må ha tilgang til for å kunne konkurrere, eller i situasjoner der det er behov for regulering av varig markedsrett, f.eks der en aktør har evne til å opptre uavhengig av konkurrenter og kunder over tid og denne ubalansen ikke kan korrigeres av konkurranseretten alene.

EU-kommisjonens strategi for det indre markedet varsler at postdirektivet og pakkepostforordningen skal sammenføres til en ny "EU Delivery Act". Strategien legger vekt på redusert administrativ byrde, styrket forbrukervern og målrettede universelle tiltak.

En norsk særmodell med mer omfattende regulering og plikter utgjør en risiko for at kostbare rettilpasninger må gjøres når EU-regimet over tid harmoniseres.

6 Departementets tidligere forslag til endringer i postloven 2022/2023

Samferdselsdepartementet fremmet i 2022 Prop. 4 LS (2022-2023). I proposisjonen ble det foreslått å «presisere» tilbyderbegrepet for å avklare at også B2X-pakketjenester var omfattet av postloven.

NHO LT gikk imot departementets angivelige «presisering», og innga både skriftlige og muntlige innspill til Stortingets transport- og kommunikasjonskomite. NHO LT påpekte at departementets forslag i realiteten ville innebære en utvidelse av postlovens virkeområde, og at det verken var påvist noe behov for eller vurdert konsekvenser av en slik utvidelse.

Prosessen endte med at departementet så seg nødt til å trekke Prop. 4 LS (2022-2023) tilbake. Som begrunnelse ble det vist til uenigheten rundt postlovens virkeområde. Denne uenigheten var imidlertid klar for departementet allerede før proposisjonen ble fremmet. Dette reiser spørsmål om hvorfor departementet skulle velge å legge avgjørende vekt på uenigheten *etter* at proposisjonen ble fremmet, når den samme uenigheten ikke ble tillagt vekt *før* proposisjonen ble fremmet.

De øvrige delene av proposisjonen ble senere fremmet på nytt i Prop. 81 LS (2022-2023) og deretter vedtatt av Stortinget. Dette gjaldt blant annet departementets forslag om å etablere en ny lovhjemmel for innføring av EU-pakkepostforordningen. Storkomiteen fant i den forbindelse grunn til å «understreke» at «vedtakelsen av hjemmelsbestemmelsen, og den etterfølgende implementeringen av pakkepostforordningen, i alle tilfelle ikke kan tas til inntekt for en utvidelse av postlovens virkeområde for øvrig».²

Til tross for dette uttaler departementet i høringsnotatet, med henvisning til Prop. 81 LS (2022-2023), at det «ble bekreftet at virkeområdet til pakkepostforordningen sammenfaller med virkeområdet til postloven».

NHO LT er uenig i departementets tolkning av postlovens virkeområde, og herunder hva som kan utledes av de to proposisjonene og Stortingets behandling av disse.

NHO LT ber på denne bakgrunn om at departementet avklarer følgende:

1. Hva var årsaken til at departementet valgte å trekke Prop. 4 LS (2022-2023) tilbake, til tross for at uenigheten rundt postlovens virkeområde (som det ble vist til i forbindelse med tilbaketrekkingen) var klar for departementet allerede før proposisjonen ble fremmet?
2. Hvordan tolker departementet stortingskomiteens uttalelse om at innføringen av en hjemmel for implementering av pakkepostforordningen «ikke kan tas til inntekt for en utvidelse av postlovens virkeområde for øvrig», særlig sett i lys av den foregående prosessen og tilbaketrekkingen av Prop. 4 LS (2022-2023).

² Innst. 417 L (2022-2023)

NHO LT mener at disse avklaringene er nødvendige for å sikre at Stortinget gis et korrekt grunnlag for å vurdere departementets forslag til ny postlov.

7 Den videre behandlingen av lovforslaget

NHO LT har ingen merknader til forslaget for den delen av forslaget som omhandler leveringspliktige posttjenester.

NHO LT støtter IKKE lovforslaget for den delen av forslaget som gjelder B2X pakketjenester.

Vi støtter ikke et regelverk som i bredde og dybde gjør hele postregimet gjeldende for alle B2X pakketransportører inntil 31,5 kg. Lovforslaget er etter vårt syn ikke nødvendig i lys av et velfungerende, konkurranseutsatt marked og eksisterende EØS -regler, og lovforslaget er uforholdsmessig ved at det påfører omfattende plikter som svekker investeringsinsentiver, reduserer konkurransen og driver kostnader over på kundene.

NHO LT mener at den delen av lovforslaget som gjelder B2X-pakketjenester bør trekkes tilbake.

Etter NHO LTs syn bør departementet bare jobbe videre med de delene av forslaget som knytter seg til en mer effektiv og kostnadsreduserende innretning på de leveringspliktige posttjenestene.